

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Augusti. Qui succurrere perituro potest, si non succurrerit, occidit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

de nocte, lamentis indulgebat magno, & assiduo flu-
mine lachrymarum: sic enim ipse: (a) *Quis dabit ca-*
piti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum,
& plorabo die ac nocte, interfectos filia populi mei! Cu-
pit totum verti caput in aquas, novamque venam
exoriri perennium fluviorum, ad miserandæ gentis
piamentum. Hunc tu imitare, & ut imiteris Pro-
phetam, audi hortantem Poetam:

Quando mala exundāt, tunc lumina, flumina fundāe.

6. DIES AUGUSTI.

Qui succurrere perituro potest, si non succurrerit,
occidit. *Lactantius lib. 6. Institution. cap. 11.*

Elmo. I. **I**lla Tessera, fulminatrix est sententia:
utpotè quæ misericordiam in miseros
non tam commendat, quàm mandat.

Mortem miser incurris, dum misero,
supplis, non succurris. Sicut Misericordia cœlum
aperit, sic Immisericordia claudit. Et hic ferè est
sensu D. Augustini. (b) *Ante fores gehennæ stat Mi-*
sericordia, & neminem permittit in carcerem mitti.
Quidni dixeris ante fores cœli stat Immisericordia,
& neminem qui fuerit immisericors finit eo admitti?
Itaque opulentos ne se præbeant in operibus miseri-
cordiæ lentos, non tantum invitat utilitas, sed
compellit necessitas: eleëmofynas dare non tan-
tum possunt, sed debent. Nam teste D. Jacobo, (c)
Judicium sine misericordia erit illi, qui non fecerit mi-
sericordiam. Audi hic D. Basilium in locupletes non
tam perorantem, quam detonantem. (d) *Non es mi-*

Pars II. Qq fertus

[a] *Jerem. 9. 1.* [b] *Hom. 39.* [c] *Jacob. 2.* [d] *O-*
rat. ad divit.

serius, non inuenies misericordiam; non aperuisti os tuum, repudiaberis à regno. Non dedisti panem, non accipies vitam aeternam. Et alibi. Seminasti amaritudinem, amaritudinem metes. Fugisti misericordiam, misericordia fugiet à te: detestatus es pauperem, et stabitur vicissim te, qui propter homines pauper factus es. Habent divites, unde timeant Epulonis diuitemplum, vel potius exitium. Hinc rectè D. Augustinus: (a) Memento quid purpurato diuiti contigerit, qui non ideò damnatus est, quod aliena tulerit, sed quod egenti pauperi sua non tribuerit, et in inferno, ad petenda minima peruenit, qui hic parua neglexit.

II. Habent & aliud exemplum Divites, illius Evangelici, cui cum uberes fructus agri attulisset, non egit Deo gratias, sed cogitavit intra se: *Anima mea, habes multa bona posita in annos plurimos, quiesce, comede, bibe, epulare.* Graviter hic iterum Basiliius (b) O absurditatem! si suillam haberes animam, quid aliud dicere potuisses? Destrue omnem domum tuam, varitia custodem: subverte fornices, demolire muros, ostende soli frumentum curiosum: educ ex carceribus vineta opulentiam, duc in triumphum tenebrosa monachorum habitacula, Habes horrea, si voles, domus pauperum, reconde tibi ipsi thesauros in calum. Quid est, quod impedit largitionem? Non adest indignus? non sunt parata horrea? non parata merces? non praeceptum clarum? Non habeo, neque dabo. Sum enim pauper. Revera pauper, et omnis boni inops, pauper dilectione, pauper humanitate, pauper fide in Deum, pauper aeterna spe. Cuius quis injuriam facio, si mea retineo, atque confero?

[a] de Conflict. virt. [b] Hom. in illud destrua horrea

Augustus. Tesseræ. 611
Qualia dic mihi tua? Unde accepta in vitam attulisti?
Si acas spontaneo dicis, impius es. Cur ergo tu dives
et ille verò egenus? Profecto omnino quo, & tu bonita-
tem, ac fidelis dispensationis mercedem accipias, dans
Eleemosynas, & ille ob magna patientia certamina,
crumia referat. Vide igitur quid facias, qui non solum
detines, quæ tua sunt: sed etiam, quæ sunt proximi!
 III. Observa quæ sequuntur. Esurientis est panis,
 quem tu detines: nudi est pallium, quod tu in vestiario
 conservas: discalceati est calcens, qui apud te cõputrescit:
 indigentis est argentum, quod apud te defossus est. Vi-
 detur ne divitias esse animarum redẽptiones, & qui servat
 ea perdere: qui verò perdit propter Deum, cõservare?
 Hæc dissimilia habent alii. Sextus Pythagoricus:
 Melius est nihil habere, quam multa habentem nemini
 impertiri: si nõ das egenti cùm poseit, non accipies à Deo
 cum poposceris. (a) Huic accinit D. Zenon. Non est Ty-
 ranno dissimilis, qui solus habet quod potest prodesse cõ-
 modis plurimorum. Quid, quod paupere quotidie mori-
 ente oppressione, fame, frigore, injuriâ, amicum tibi ex-
 colis aurum, custodis argentum, vestem pretiosâ orna-
 mentaq; superba, ac superflua pro Sacro-sancto habes si-
 milidolum: te per momenta componis, dives in publico,
 moris in secreto. Non intelligis, quia homini inoptâ mo-
 menti, tantis opibus qui cùm possit subvenire, nõ subve-
 nit, ipse enim videtur occidere? O quantarum necesse ani-
 marum in phalaris pendent ornata matrone, ornamentum
 cuius unum si solvas in pretium, distribuasq; necessitati-
 bus singulorum, ex eorum respiratione cognosces, quanto-
 rum malo ille constat ornatus. Ob signo hoc de Miseri-
 cordia erga pauperes, D. Augustini effato, velut aureo

Q 9 2

sigillo

[a] In sentent. Zenon. ser. de iustitia.

figillo, (a) *Perde ne pereas; dona ut acquiras; semper ut metas* : & audias hoc non tam meum scribentem quam Poetae canentis monitum :

Cum sis in mensa, primum de paupere pensa.

7. DIES AUGUSTI.

Nec referre potest Gratiā, nisi qui meminit; & meminit, jam refert. *Seneca lib. 2. de beneficiis 24.*

Gratitudo erga homines.

Cui relata est gratia, ille debet esse relatæ memoriæ? ut hodierna Tessera monet Seneca. Præit exemplo universæ

Natura. Sic enim ima summis in mundo consentiunt. Sapientes asserunt, ut nullum sit beneficium sine gratitudine; licet ad causam, cui defertur, non pertineat. Philolaus dixit; (b) Suffimenta aquæ, & terræ, esse tributa quæ persolvunt; incruenta sacrificia quæ litant cælo regnanti. Quo plus arbores acciperint à terra; illi radicibus magis adhærent, & grati animi signum, parentem exornant gratissimis frondibus, amœnissimis floribus, & fecundissimis locupletant seminibus. Corvi, aquilæ accipitres, sui juris effecti, & à parentibus emancipati loco cedunt, ne videantur æmuli rapinæ, unicuique enim, ex illis magno ad populandum, ut satietur, opus est tractu. Ita cum adolevit apum juvenis, & ad laborem roborata convaluit, relinquitur liber parentibus locus. Magnum hoc est homini documentum, de gratitudine parentibus exhibenda. Sed generatim observandum est; ne leges Grati-

[a] *De verb. Dom. serm. 35.* [b] *Plin. l. 10. c. 24.*